

holder det nu Sjældende med Hensyn til Fremmede, medens det derimod hæver omtrent al Kontrol over for Indlændinge, er dette, efter de Udtalelser, vi have hørt ved Sagens Forelæggelse af den høitærede Minister, væsentlig begrundet deri, at man mener, at der er større Grund til at kontrollere Fremmede end Indlændinge, paa Grund af, at de Fremmede kunne ventes at ville falde Landet til Byrde. Det er et Moment, som ganske vist har sin Betydning, men dog ikke i den Grad, forekommer det mig, som er blevet tillagt det, thi det er ikke noget Nyt, at man her faar Lov til, naar Fremmede findes ikke at kunne ernære sig her i Landet, da at sende dem bort; Sjeemmel dertil har man allerede i Forordningen af 30te Marts 1827. Men dernæst er der ogsaa til Begrundelse af den Forskjel, som Lovforslaget i saa Henseende gjør, henvist til, at det ikke vilde være rigtigt at optille færegne Regler for en enkelt Samfundsklasse. I denne Udtalelse fra den ærede Minister er jeg fuldkommen enig; men jeg kan ikke være enig med ham i den Betragtning, som har ledet ham til denne Udtalelse. Den Maade, hvorpaa den ærede Minister og Lovforslaget ere komne til det Resultat, hvortil de ere komne, tror jeg er den, at man har tænkt sig som det Væsentlige ved hele denne Materie og det Væsentlige ved Forordningen af 10de December 1828 Pastrangen eller en bestemt Norm for den Maade, hvorpaa Personer skulle være pligtige til at legitimere sig. Det kan jeg inddelstid ikke anse for det Væsentlige. Diemebet med Bestemmelsen i Forordningen af 10de December 1828 og andre Forordninger f. Ex. Forordningen af 24. Juli 1822, er ingenlunde at fastsætte en bestemt Legitimationsmaade for visse Personer. Det er temmelig ligegyldigt enten en Mand legitimerer sig for Politiet paa den ene eller paa den anden Maade, eller han slet ikke legitimerer sig. Nei, det, hvorom det gjælder, er, at Politiet sættes i Stand til at værgø Beboerne imod de Ulemper, der flyde af løst omvankende Personer, og derfor tror jeg, at det Væsentligste i disse Lovbestemmelser er, at der findes Lovregler, som give Politiet Mulighed for at tage fat paa saadanne Personer, naar deres hele Opførelse eller Ydre er af en saadan Vætsaffenhed, at de maa formodes at kunne falde til Byrde for Landet. Det er altsaa efter min Mening Hovedsagen, at Politiet maa have Midler i Hænde til at føre en skarp Kontrol, ligegyldigt i øvrigt enten det er med fremmede Personer eller med Indlændinge. Jeg skal, medens jeg er ved dette, fremhæve, at naar man ikke vil gjøre Lovforslaget anvendeligt paa Indlændinge, saaledes at det skulde paalegges Personer under Straf at legitimere sig, saa kan jeg gjerne være enig heri. Jeg indrømmer ganske vist, at det, som det staar i Motiverne, kunde lede til de besynderligste Misbrug; men det forekommer mig heller ikke nødvendigt, og jeg er derfor ingenlunde tilbøielig til at holde paa nogen streng Bestemmelse om Legiti-

mation eller Legitimationsformer i Lovforslaget, hverken for Fremmede eller for Indlændinge. Selv om man skulde komme til det Resultat, at Bestemmelsen om Opholdsbøger maatte anses for mindre nødvendig, er det ikke det, hvorpaa det kommer mig an. Det, som er det Væsentlige i denne Materie, er egentlig det Spørgsmaal, hvorvidt der under behørigt Hensyn til Individets, Personens Frihed bør gives Politiet Ret til at føre Tilsyn med omvandrede Personer. Dette forekommer mig at være det Væsentlige. Naar vi faae Lovbestemmelser, isølge hvilke Politiet er tilstrækkelig i Stand til at føre nøgtagtig Kontrol med Vagabonder, kommer det, forekommer det mig, ikke an paa Formen. Nu kunde man maaske sige: Ja, men der findes dog i Lovforslaget enkelte Bestemmelser eller i alt Fald een enkelt Bestemmelse, hvortil der ogsaa er henvist i Motiverne, nemlig Bestemmelsen i § 20, hvorefter der ogsaa skal føres en Slags Kontrol med indenlandske Omreisende, og det er dog noget i Retning af, hvad der allerede tidligere har været bestemt; men jeg maa for mit Vedkommende paastaa, at det kun er en meget svag Assistance, som derved gives Politiet. Det er en Assistance, som ikke er noget Nyt, idet vi i samme Retning have en efter min Mening bedre og strengere Bestemmelse i den bestaaende Lovgivning. Det, som jeg navnlig savner, er den Bestemmelse, som findes i § 14 i Forordningen af 10de December 1828, isølge hvilken Politiet kan standse Omflakken af enhver Person, hvis hele Habitus, Fremtræden og Væsen er af en saadan Vætsaffenhed, at han maa antages at falde det Offentlige til Byrde eller med andre Ord, at ernære sig ved Løsgjængeri, Bettleri eller maaske noget endnu værre. Det er en Myndighed, Politiet har nu, og som jeg ikke tror, at man paa nogen Maade maa give Slip paa over for indenlandske Vagabonder. Endelig har Politiet en anden meget væsentlig Myndighed over for saadanne Personer, den nemlig at kunne forlange, at de skulle godtgjøre at have Subsistensmidler, og saafremt de ikke kunne godtgjøre det, at kunne sende dem hjem. Det er en Myndighed, som man ikke kan undvære, og som egentlig virker bedst af Alt til at hæmme Omflakken. En saadan Myndighed kan inddelstid ikke udledes af Lovforslaget, som det nu foreligger. Endelig savner jeg en tredie Bestemmelse, som jeg ogsaa anser for nødvendig. Naar der nemlig ikke er Kontrol med indenlandsk Omflakken, saa kan den vedkommende Person, saa længe han ikke kommer i Kollision med Straffeloven, spadserer frit omkring og sandsynligvis i de fleste Tilfælde ernære sig ved Bettleri. Han er nemlig aldrig pligtig til at godtgjøre, at han tager sig noget Nyttigt for, medens den nuværende Lovgivning, nemlig den ovennævnte Forordning, bestemmer, at naar en saadan Person antræffes, og det under Examinationen for Politimesteren oplyses, at han ikke har haft Arbejde i 6 Uger, saa kan han hjemsendes,